نقش آموزش عالی در کار آفرینی و اشتغال دانش آموختگان رشته کشاورزی

— دکتر بهمن خسروی پور۱ - نرجس کابلی۲ -

چکیده

مشکلات ناشی از بیکاری در جامعه به خصوص در میان دانش آموختگان رشتههای کشاورزی رو به تزاید است و در این رابطه نظام آموزش عالی کشاورزی می تواند با آموزشهای کارآفرینی و توانمندسازی دانشجویان نسبت به زمینهها و مهارتهای مختلف مورد نیاز و کاربردی، این معضل را کمرنگ نماید. کارآفرینی را می توان موضوعی بین رشتهای قلمداد کرد، چرا که در حوزههای مختلف دانش به آن توجه شده است. کارآفرینی فرایندی است که با خلاقیت و نوآوری همراه شده و موجب ایجاد فرصتهای شغلی جدید و مناسب می شود. تهدیدات، کمبود فرصتهای مناسب، عدم وجود اهداف سیاسی مشخص برای آینده، رقابت بین کشورها، جهانی شدن، و غیره از شرایطی هستند که بر کارآفرینی تأثیر می گذارند. در این مقاله که به روش کتابخانهای و با استفاده از منابع مکتوب، اسناد و سایتهای اینترنتی تدوین شده است، تلاش شده ضمن بررسی مفاهیم کارآفرینی، به نقش آموزش عالی کشاورزی در زمینه کارآفرینی و تأثیر آن در اشتغال دانش آموختگان رشتههای کشاورزی پرداخته و در این رابطه راهکارهای لازم را ارائه نماید.

كلمات كليدي:

كارآفريني، اشتغال، آموزش عالى، دانش آموختگان

۱- استادیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین (اهواز)

۲- دانشجوی کارشناسی ترویج و آموزش کشاورزی

مقدمه

به علت تنگناها و مشکلات بخش کشاورزی و عدم استفاده از ظرفیتهای بالقوه آن، بازار کشاورزی در ایران دچار نارساییها و مشکلاتی است. مشکلات و تنگناهای بخش کشاورزی که به طور جدی تأثیر گذار در بازار کار میباشند، عبارتند از: کمبود سرمایه، بهره وری غیراصولی از منابع آب و خاک کشور، معیشتی بودن واحدهای بهره برداری خرد، پایین بودن سطح فناوری تولید، عدم وجود یک الگوی جامع و هماهنگ توسعه، پایین بودن سطح بهره برداری و بازدهی تولید، تشخیص نادرست نیازها و اولویتهای بخش، عدم وجود اطلاعات و آمار دقیق و کامل در زمینههای مختلف کشاورزی و روستایی، عدم برخورداری از یک سیستم بازاریابی و بازاررسانی محصولات کشاورزی (شریعت زاده، ۲۰۰۲)

امروزه بیکاری در بسیاری از کشورها، حتی کشورهای پیشرفته صنعتی به عنوان یک مشکل اساسی مطرح می شود، برای حل این مشکل، سیاستگذاران غالب کشورها را با چالشهای بزرگی روبرو کرده است به طوری که می توان گفت، ثبات و یا زوال برخی دولتها در گرو حل بحران بیکاری می باشد. تجربه ثابت کرده که این بحران و پیامدهای اجتماعی آن نه راه حلهای فوری و ایدئولوژیک و اخلاقی دارد و نه محو همه جانبه، یکپارچه و کوتاه مدت آن امکان پذیر است.

اما می توان امیدوار بود که با شناخت دقیق تفاوتهایی که از لحاظ مزیتهای نسبی میان بخشهای اصلی فعالیتهای اقتصادی در کشور وجود دارد و نیز با توجه به ظرفیتها و محدودیتهای هر یک از بخشها، زمینه را برای کاهش مشکلات ناشی از این بحران فراهم نمود. بسیاری از کشورها از جمله راه حلهای برون رفت از این بحران را کارآفرینی می دانند و به آن توجه فوق العادهای می کنند (زمانی، ۱۳۸۳)

حال با توجه به تنگناهای ذکر شده در بخش کشاورزی و مشکلات ناشی از گسترش روز افزون بیکاری درجامعه، در آموزش کشاورزی باید گسترهای از فرصتها و برنامههای فرهنگی برای دانشجویان فراهم کرد، همچنین برای نوآموزان و دانش آموختگان باید برنامههای کار متنوع ایجاد کرد، به جای تحقیق و درگیر کردن خود در مسائلی از قبیل جنسیت و قومیت و مانند آن، باید کارآفرینی و عملکرد و دانش و رفتار و نظراتی که فرد در مورد موضوعات گوناگون دارد و همچنین خلاقیت، توسعه و کارآیی مدارس پایه کشاورزی مورد توجه قرار گیرد. (آلستون ۲۰۰۳)

هنگامی سرمایه گذاری در آموزش نیروی انسانی مفید و موثر واقع می شود که دانش آموختگان موسسات و دانشکدههای کشاورزی به عنوان محصولات این نظام در جایگاه اصلی و تخصصی خود که آموزش دیده اند قرار گرفته و از اشتغال در بخشهای غیر تخصصی و فرعی که باعث ضایع شدن کلیه سرمایه ها و منابع مصرف شده است، دوری کنند. (تبرایی، ۱۹۹۳)

از آغاز زندگی بشر کارآفرینی همواره در تمام مراحل و امورات زندگی انسان حضور داشته و مبنای تمامی تحولات و پیشرفتهای آن به شمار میآید.

مفهوم کارآفرینی

ژوزف شومپیتر معتقد است کارآفرینی نیروی محرک اصلی در توسعه اقتصادی است و نقش کارآفرین عبارت از نوآوری یا ایجاد ترکیب تازه از مواد میباشد (پالمر، ۱۹۸۷) کارآفرینی، خلاقیت و کسب و کارهای مخاطره آمیز، سوخت موتور اقتصاد مدرن را فراهم می کنند. کارآفرینان که در رأس کسب و کارهای مخاطره آمیزند، در جستجوی فرصتها

تشکیل مجموعه منحصر به فردی از منابع به منظور بهری از فرصتها (زمانی، ۱۳۸۳) $_{-}$

کارآفرینی فعالیتی خلاقه شبیه به خلاقیت در هنر و علم است. کارآفرین باید مانند هنرمند و دانشمند، ایدهای را در مخیله خود بپروراند، وقتی که ایده پیدا شد، باید برای تحقق آن در عمل مبارزه کند، برای انجام این امر، وقت زیادی گذاشته و با خطرات مالی مواجه می شود و تمام آنها نیاز به انرژی و نظم زیادی دارد (سالازار به نقل از سیامک نطاق، ۱۳۸۰)

کارآفرینی عبارت است از انجام آموری که عموماً در دوره عادی روال تجاری به انجام نمی رسند، کارآفرینی دوره عادی روال تجاری به انجام نمی رسند، کارآفرینی اساساً پدیدهای است که وجه گسترده تر آن رهبری است (کوراتکو به نقل از ابراهیم عامل محرابی، ۱۳۸۳) در نهایت، شاید بهترین تعریفی که می توان ارائه کرد این است که کارآفرینی عبارت است از فرآیند نوآوری و بهره گیری از فرصتها، با تلاش و پشتکار بسیار و همراه با پذیرش ریسکهای مالی، روانی و اجتماعی که با انگیزه کسب سود مالی، توفیق طلبی، رضایت شخصی و استقلال صورت می پذیرد (هیستریچ ۲۰۰۲)

کار آفرین

کارآفرین ترجمه واژه Entrepreneur است. این واژه خود از لفظ فرانسوی Entreprendre به معنای عهده دار شدن کاری گرفته شده است. کارآفرین کسی است که سازماندهی، مدیریت و پذیرفتن

هستند، و خلاقیتها اغلب ابزاری برای موفقیت آنها تلقی می شوند. کار آفرینان به عنصر تغییر به عنوان یک پدیده معمولی می نگرند، و همیشه در جستجوی تغییر هستند. کار آفرینان منابع را از حوزههایی که بهره وری پایین دارند به حوزههایی که دارای بهره وری بالاتری هستند، تغییر مکان می دهند (مقیمی، ۱۳۸۳)

از دیدگاه وسپر کارآفرینی فرایندی است که برای شرکتهای معتبر، چه کوچک و چه بزرگ، رقبای مستقل و جدیدی را معرفی می کند، وی کارآفرینان را کسانی می داند که باعث افزایش رقابت می شوند، شرکت را به چالش می اندازند، به دنبال فرصتهای مناسبی می باشند تا بازار نیازهای برآورد نشده را برآورده کنند، باعث انتقال فناوریها شوند، ایدهها و نظریات جدیدی را به وجود آورده و آنها را به اجرا درآورند، موجب ترغیب سرمایه گذاری شوند و همراه با آن به دنبال مشاغل جدید می باشند (استینرا، ۲۰۰۱)

کارآفرینی فرایندی است که در آن کارآفرین، فعالیت کوچک و جدیدی را با سرمایه خود شروع میکند (دراکر، ۱۹۸۵)

لایوسی کارآفرینی را چنین تعریف میکند، کسی که فرصت بازار را درک میکند و سرمایه لازم را برای بهره برداری، یکپارچه مینماید (برومندنسب، ۱۳۸۲) کارآفرینی عبارتست از فرایند ایجاد ارزش از راه

خطرات یک شرکت تجاری را عهده دار می شود. کار آفرین شتاب دهنده تغییرات در جهان تجارت است (کوراتکو به نقل از ابراهیم عامل محرابی، ۱۳۸۳)

منشأ ایجاد هر کسب و کار جدید یک کارآفرین است، فردی که یک ایده یا یک فرصت تشخیص داده شده را برای ارایه یک خدمت، با پذیرفتن ریسکها و خطرات احتمالی ناشی از آن ایده جدید، پیگیری نموده است.

کانیلیون کارآفرین را فردی میداند که ابزارهای تولیدی را به منظور ادغام آنها برای تولید محصولاتی قابل عرضه به بازار ارائه میکند (پالمر۱۹۸۷)

کارآفرینان کسانی هستند که با ایجاد محصولات و خدمات نوین مورد نیاز مردم، درآمد خوبی کسب می کنند. معمولاً گمان می رود که کارآفرینان در راه اندازی شرکتها تبحر دارند. امروزه بیشتر مشاغل جدید را شرکتهای کارآفرین ایجاد می کنند (کوک به نقل از میترا تیموری، ۱۳۸۲) دانهوف بر این عقیده بود که ذهن کارآفرین متوجه تغییر فرمول می باشد زمان کمی را صرف اجرای فرمول خاصی می کند، وی عمل کارآفرین را به سه دسته: به دست آوردن اطلاعات مرتبط، ارزیابی از نظر سودآور بودن و در نهایت راهاندازی و عملیات تقسیم می کند، از نظر وی تصمیم گیری نقش بنیادی در عملکرد دارد (پالمر ۱۹۸۷)

کاسون کارآفرین را به عنوان شخصی تعریف میکند که در تخصیص منابع کمیاب بر اساس تصمیمات مبتنی بر قدرت تشخیص فردی، تخصص دارد. کرچهوف کارآفرینان را افرادی میداند که شرکتهای جدید را که سبب ایجاد و رونق شغلهای جدید میشوند، شکل میدهند (برومندنسب، ۱۳۸۲)

کارآفرین یک فرصت را در می یابد و برای پیگیری آن فرصت، یک سازمان را راهاندازی می کند و فرآیند کارآفرینی تمام وظایف، فعالیتها و عملیاتی را که با درک فرصت و ایجاد یک سازمان به منظور پیگیری آن فرصتها ارتباط می یابد، در بر می گیرد (بیگراو، ۱۹۹۴)

جفری تیمونز، کارآفرین را ایجاد کننده یک چیز ارزشمند از هیچ میداند. بنابراین کارآفرین کسی است که دارای قدرت درک بالا میباشد و توان پیدا کردن خلاء و فرصتها را دارد و میتواند در جامعه از طریق پرورش ایده و تبدیل فکر خود به یک محصول جدید اقدام به ارزش آفرینی از هیچ نماید (سعیدی کیا، ۱۳۸۸)

خصوصیات کار آفرینان

با توجه به اینکه بیش از نیمی از جامعه حدود ۷۰ میلیونی کشورمان را جوانان تشکیل می دهند و شاید اولین دغدغه ذهنی آنان و خانواده هایشان و حتی سیاست گذاران جامعه اشتغال این افراد جویای کار است. آگاهی مدیریت اجرایی و اقتصادی جامعه از ویزگیهای کارآفرینان می تواند به شناسایی کارآفرینان بالقوه و هدایت آنها در جهت استفاده از تواناییهای بالقوه شان شود (برومند نسب، ۱۳۸۲)

کارآفرین دارای ۶ ویژگی عمده است:

۱- اعتدال در میزان خطر را ترجیح میدهد

۲- مسئولیت اعمال خود را می پذیرد

۳- اعتماد به نفس دارد

۴- به دنبال بازتاب عملکرد خود است

۵- به هدف و مشکلات خود بیش از مردم توجه دارد

۶- دستاور دگرا می باشد (سالازار به نقل از سیامک نطاق، ۱۳۸۰)

با بررسی مطالعات مختلف میتوان ویژگیهای مورد نیاز یک کارآفرین را به صورت زیر

جمع بندی نمود: اعتماد به نفس؛ نوآوری و خلاقیت؛ پشتکار زیاد؛ انگیزش؛ اهل کار و عمل بودن؛ پیشقدم بودن؛ ریسک پذیری؛ آینده نگربودن و داشتن چشم انداز؛ نتیجه گرا بودن؛ آرمان گرایی؛ نیاز به توفیق

انواع کار آفرینی

به طور کلی کارآفرینی در سه دسته مطرح می شود که شامل: 1 - 2رآفرینی آزاد یا مستقل: کارآفرین مستقل فردی است که مسئول جمع آوری منابع لازم را برای شروع کسب و کار است و یا کسی که منابع لازم برای شروع و یا رشد کسب و کاری بسیج می نماید و تمرکز او برنوآوری و توسعه فرایند محصول یا خدمات جدید می باشد.

۲ – کارآفرینی سازمانی: فرایندی است که در آن محصولات یا فرایندهای نوآوری شده از طریق القا و ایجاد فرهنگ کارآفرینانه در یک سازمان از قبل تأسیس شده، به ظهور میرسند. نوآوری سازمانی در واقع اشاره به نوآوری کالا یا خدمات دارد و در آن تأکید بر روی توسعه و نوآوری در فناوری میباشد.

 $^{\circ}$ – کارآفرینی بین المللی: به فرایند هدایت فعالیتهای اقتصادی در فراسوی مرزهای ملی اطلاق می شود. وقتی یک کارآفرین فعالیت شغلی خود را در بیش از یک کشور به اجرا می گذارد، کارآفرینی بین المللی به وجود می آید (شاه حسینی، ۱۳۸۸)

تأثیرات اقتصادی و اجتماعی کار آفرینی

بسیاری از مسائل و چالشها از قبیل امنیت، اشتغال، بهداشت و درمان، فرهنگ سازی، تحقیق و توسعه و غیره در جوامع وجود دارند که نیازمند اندیشهای نو و بدیع است (شورتل و دیگران ۱۹۹۶) زمانی که کارآفرینی به عنوان شغل توسط بسیاری از اعضای یک جامعه پذیرفته شود، آن جامعه بسیار سریع توسعه می یابد. موارد زیر را از جمله منافع حاصله از کارآفرینی در جامعه می دانند:

۱ – کارآفرینی موجب اشتغال می شود: زمانی که کارآفرینان آموزشی اشار دولت از که شغل جدید را شروع می کنند، حداقل به یک یا دو دولت از کارمند استخدامینیاز دارند تا کارهای خود را سامان آن و بخشند. بعضی از افراد صدها نفر را استخدام می کنند. وقتی فعالیت کارآفرینی یک جامعه آهسته شود، نرخ بیکاری آن جامعه افزایش همچنین راهی می یابد. برای استفاده بهینه می باید.

الله الفرینی کیفیت زندگی را اله کارآفرینی کیفیت زندگی را بهبود میبخشد: کارآفرینان پیوسته در حال ابداع و توسعه کالاها و خدمات جدید هستند. م ارتقای محصولات جدید و انجام خدمات مورد نیاز، زندگی را راحت تر و ساده تر میکند

ساده تر می کند

*کارآفرینی موجب توزیع متناسب درآمد

می شود و اضطرابهای اجتماعی را آرامش

می بخشد: کارآفرینی در مقیاس وسیع در جامعه از

شکل گیری یک گروه کوچک مرفه که انگشت شمارند

و توسط کارشان روز به روز ثروتمندتر می شوند، جلوگیری دارند

می کند. وقتی درآمد به طور منتناسب توزیع شود، کارآفرینی شکوفا می گردد.

*کارآفرینی موجب بهره برداری از منابع و فعال شدن آنها برای بهره وری عظیم ملی می شود: کشور از نظر اقتصادی سریع تر توسعه می یابد، اگر از منابع آن به خوبی استفاده شود. کارآفرینی همچنین راهی برای استفاده بهینه از منابع مالی خانواده و پس اندازهای شخصی ایجاد می کند که در غیر این صورت ممکن است صرف اهداف غیرموثر یا تجمل گرایی (مانند خرید اقلام وارداتی) گردد.

کارآفرینی موجب سود اجتماعی از طریق دولت میشود: با درآمدهایی که دولت از طریق مالیات، حقوق گمرکی و واگذاری پروانه کارآفرینان اخذ می کند می تواند در پروژههای مختلف مانند ساختن جادهها و پلها، سرویسها و تسهیلات پزشکی و آموزشی، حفظ صلح و آرامش و دیگر موارد سرمایه گذاری کند (سالازار به نقل از سیامک نطاق، ۱۳۸۰)

ماهیت و تأثیرات پشتیبانی دولت از کار آفرینی

برای موفقیت، تشویق توسعه کارآفرینی، نه تنها در سطح کلان بلکه باید به تمامی بخشهای خرد جامعه نیز سرایت کند و تنها دارای نیروی انسانی، مالی و تسهیلات لازم برای اجرای چنین برنامهای است، دولت میتواند قوانین و سیاستهای حامی کارآفرینان را تدوین کند. عملکرد وسیع دولت به آن اجازه می دهد تا موثرترین عامل در تشویق توسعه کارآفرینی باشد. از قدرت دولت برای تأثیر بر فعالیتهای حامی کارآفرینی میتوان استفاده کرد که از جمله آنها می توان به سیستمهای آموزشی اشاره کرد.

دولت از طریق سیستم اموزشی و موسسات وابسته به آن میتواند مفهوم کارآفرینی را از نظر اقتصادی / و اجتماعی معرفی کند، با این که مبحث کارآفرینی می تواند به عنوان یکی از دروس به فراگیرانی که تمایل به درک کارآفرینی دارند، آموخته شود تا بتوانند ♂ قابلیتهای خود را ارزیابی کنند. از منابع مالی خانواده و پس برای ارتقای کارآفرینی، اندازهای شخصی ایجاد میکند که در مى توان ابزار آموزشى با غیر این صورت ممکن است صرف موضوع کارآفرینی را در اهداف غیرموثر یا تجمل گرایی میان فراگیران توزیع نمود. ابزار آموزشی مانند کتاب، جزوات، (مانند خرید اقلام راهنماها و مأخذهای چگونگی شروع و مديريت مؤسسات مي توانند باعث افزايش آگاهی فراگیران شده و آنها در زمان شروع کار خود آمادگی بیشتری خواهند داشت. موسسات آموزشی نیز باید از فراگیرانی که روحیه و توان کارآفرینی

دارند حمایت کنند، آنان باید تشویق شوند و در نتیجه پس

از فارغ التحصیلی، به جای جویندگان کار، افرادی را خواهیم داشت که خود می توانند کار جدیدی را شروع کنند (سالازار به نقل از سیامک نطاق، ۱۳۸۰)

اشتغال و بیکاری دانش آموختگان نظام آموزش عالی

اشتغال در رفاه مردم جامعه ما، نقش بسیار مهمی دارد. انسان ها بخش عمدهای از هویت خود را از آن می گیرند و بنابراین اشتغال، در شکل گیری خود انگاره اشخاص نقش چشمگیری دارد. برای کسانی که وظیفه دارند به ایجاد اشتغال کمک کنند، واجب است که اطمینان حاصل نمایند دانشجویان از آمادگی کافی به منظور ورود به بازار کار، برخوردار هستند (ترابی مهربانی، ۱۳۸۶)

آموزش عالی در دو دهه اخیر گسترش سریعی یافته است. افزایش ظرفیتهای آموزش عالی از طریق ایجاد دانشگاهها و مراکز آموزش عالی در کلیه استانهای کشور و از طریق ایجاد دانشگاه 🌣 آزاد اسلاميموجبات افزايش قابل ملاحظهای در عرضه دانش آموختگان دانشگاهها شده و عدم هماهنگی بین فرصتهای شغلی موجود در بخشهای مختلف اقتصاد به خصوص بخش کشاورزی و به عبارتی کمبود تقاضا، بروز پدیده بیکاری بسیاری از دانش آموختگان دانشگاهی و بالاخص رشته کشاورزی را فراهم ساخته است. اگرچه مسئله بیکاری با توجه به تبعات آن در ناهنجاریهای اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی برای کلیه آحاد جمعیت کشور آزار دهنده و برای اقتصاد کشور بازدارنده است، با این

حال بیکاری دانش آموختگان دانشگاهها به طور عام و

دانش آموختگان رشته کشاورزی به طور خاص از حساسیت

و اهمیت بیشتری برخوردار میباشد. این اهمیت به دلیل

سرمایه گذاری انجام شده برای تربیت نیروی انسانی ماهر در

کشور و بلااستفاده ماندن ان در فعالیتهای اقتصادی و وارد

ساختن خسارت به اقتصاد ملی از یک سو و فراهم نبودن زمینه

برای محول کردن نقشهای اجتماعی به افراد فرهیخته برای

نیل به اهداف توسعه کشور از دیگرسو و در عین حال امکان

بروز اعتراض و عکس العمل در جامعه به سبب با سوادی و

آگاهی بیشتر است. (بختیاری ۱۳۸۸)
کسانی که در مراکز آموزشی و دانشگاهی کشورمان، تحصیلات خود را به پایان میرسانند، اغلب به دلیل نداشتن تجربه کاری با مشکلات بسیاری مواجه هستند. آنها توان مالی و اعتماد به نفس لازم برای شروع کسب و کار مناسب را ندارند. به همین دلیل بیشتر مایل به پشت میزنشینی و استخدام در نهادهای رسمی(دولتی و غیردولتی) بوده و کمتر به این میاندیشند که به عنوان یک کارآفرین عمل کرده و ایدهها و آموختههای خود را که اغلب همراه با ابتکار و نوآوریهای فردی و جمعی است،

در قالب یک حرفه یا شغل پیاده کنند. از سوی دیگر اشتغال در زمینههای مرتبط با رشتههای تحصیلی مهم ترین آرزوی هر دانش آموخته دانشگاهی است که متأسفانه به یک چالش خوف انگیز برای قشر تحصیلکرده کشورمان که نقش سلولهای بنیادی را در بدنه جامعه ایفا می کنند، بدل شده است. (موتمنی ۱۳۸۸)

بیکاری دانش آموختگان بخش کشاورزی مسأله سادهای نیست که به راحتی بتوان آن را نادیده گرفت. این درست است که ساختار آموزش عالی ما در بخش کشاورزی آن گونه طراحی نشده که دانش آموختگان رشتههای کشاورزی را از نظر عملی ساخته و پرداخته کار کشاورزی کند، همچنین این فرضیه نیز قابل قبول است که ۸۰ درصد کسانی دانش آموختگان رشتههای کشاورزی به که در مراکز دلیل سکونت در شهرها، آمادگی حضور آموزشی و دانشگاهی در روستاها را ندارند، اما بدون شک کشورمان، تحصیلات خود را وظیفه سازمانهای مسئول نظیر به پایان میرسانند، اغلب به دلیل سازمان مهندسی کشاورزی نداشتن تجربه کاری با مشکلات بسیاری و منابع طبیعی سامان مواجه هستند. آنها توان مالي بخشیدن به فعالیتهای این گروه است. باید بپذیریم که و اعتماد به نفس لازم اجرای طرحهایی نظیر دبیرستانهای ر برای شروع کسب و کشاورزی و غیره اگر چه بسیار مؤثر ر کار مناسب را است، اما جوابگوی خیل بیکاران فعلی بخش ندارند. کشاورزی و آنهایی که از راه میرسند، نیست و سامان بخشیدن به این گروه، عزم ملی و حمایت دولت را میطلبد. برای اشتغال آفرینی در سایر بخشهای اقتصادی کشور، میلیونها تومان سرمایه گذاری لازم است درحالی که در بخش کشاورزی در شرایطی منحصر به فرد تنها با صرف مبلغی در حدود ۴۰۰ هزار تومان، یک شغل آفریده می شود و این نکتهای است که همواره مورد غفلت قرار گرفته است. (جمشیدی ۱۳۸۶)

زمانی (۱۳۸۰) معتقد است اشتغال دانش آموختگان رشتههای کشاورزی به رونق اقتصادی بستگی دارد، وی مهمترین موانع اشتغال را از دید مسئولین، ضعف علمی و مهارتی دانش آموختگان، سختی دریافت وام، قوانین دست و پاگیر اداری و عدم تعادل بین عرضه و تقاضا برای کارشناسان کشاورزی عنوان می کند. دانشگاهها و مراکز آموزش عالی عهده دار رسالتهایی چون تولید دانش، تربیت نیروی متخصص مورد نیاز جامعه، گسترش فناوری، نوآوری و خلاقیت هستند و امروزه صاحب نظران معتقدند دستیابی به توسعه پایدار فقط در سایه به کارگیری دانش روز و فناوری پیشرفته حاصل در سایه به کارگیری دانش روز و فناوری پیشرفته حاصل از عقب ماندگی باید شرایطی فراهم شود که دانشگاهها بتوانند دانشجویان را برای به کارگیری فناوری جدید و پذیرش مسئولیتهای مختلف در سطح سازمان و جامعه پرورش دهند. (نظری کتولی، ۱۳۸۷)

اهمیت و جایگاه آموزش عالی در کار آفرینی

آموزش عالی میتواند از طریق آموزش، بر خصیصهها و تواناییهای افراد تأثیر مثبت بگذارد. مهارتهای افراد از خصوصیات اکتسابی هستند که میتوان از طریق آموزش، آنها را توسعه داد، همچنین آموزش عالی میتواند با طراحی دورههای کارشناسی ارشد و دکترای کارآفرینی اقدام به تربیت نیروهای کارآفرین نماید. طی این دورهها، آموزش عالی با توسعه و پرورش خصیصههای کارآفرینانه و نیز با افزایش توانایی مدیریتی و کارآفرینانه افراد باعث رشد و توسعه کارآفرینی میگردد. در همین راستا میتوان با توجه به نیاز بازار کار به افراد متخصص که دانش مدیریتی و کارآفرینی دارند، اقدام به طراحی درس کارآفرینی برای تمام رشته نماید. آموزش عالی از طریق دانش افزایی میتواند باعث افزایش فرصتهای بازار شده و سطح تقاضای کارآفرینی را ارتقا ببخشد. (شاه حسینی ۱۳۸۸)

یونسکو در پاسخ به چالشهای دنیای متغیر کار، وظایف آموزش عالی را این گونه بیان می دارد: آموزش عالی باید تنوع بیشتری از لحاظ ساختاری همچون پیوند بین شرایط اقتصادی و دروس برنامه ریزی شده، داشته باشد به صلاحیتهای عمومی، مهارتهای اجتماعی و پیشرفت شخصی توجه بیشتری نماید و روشهای منظم ارتباطی بین آموزش عالی و دنیای کار به وجود آورد. یونسکو برای غلبه کردن بر مشکلات طرف عرضه و تقاضای نیروی کار تحصیل کرده ابزارهای ارتباطی خاصی را پیشنهاد کرده که عبارتند از: مشارکت کارفرمایان در توسعه برنامههای درسی، در نظر گرفتن کارآموزی صنعتی در برنامههای درسی، انعطاف پذیر کردن دورههای دانشگاهی و حرفهای و آموزش نیمه وقت شاغلین، کار نیمه وقت دانشجویان در پروژههایی که توسط صنعت اجرا می شود و تدارک خدمات شغل و حرفه و کاریابی برای کمک به اشتغال دانش آموختگان (هاروی ۱۹۹۹)

فرض می شود آموزشگران در تشویق دانشجویان برای تأسیس شرکتها در آینده تأثیر زیادی دارند. آموزشگران می توانند علاوه بر تشویق دانشجویان برای مشاغل تجاری، آنها را به جهت قرار گرفتن در یک مسیر کارآفرینی سوق دهند (هیستریچ ۱۹۹۰)

نتیحه گیری

اشتغال و بیکاری دانش آموختگان دانشگاهها در بسیاری از کشورها به طور عام و در کشور ایران به طور خاص، یکی از مسائل مهم و مورد توجه است. بیشترین فرصت شغلی برای دانش آموختگان توسط بخش خدمات تأمین شده ولی متأسفانه بخش کشاورزی در این مورد موفق نبوده است، کارآفرینی یکی از بهترین گزینهها برای رفع این مشکل میباشد.

هر اندازه یک جامعه بیشتر در فعالیتهای کارآفرینی مشارکت فعال داشته باشد، می توان انتظار داشت که آن جامعه با سرعت بیشتری به توسعه اقتصادی و اجتماعی دست یابد، چرا که ثابت شده است کارآفرینی بر روی توسعه اقتصادی واجتماعی جامعه تأثیری مستقیم می گذارد.

برای توفیق در امر کارآفرینی هر چند خصوصیات ویژه کارآفرینی، لازم و موثر هستند، اما کافی نمیباشند، بلکه باید در کنار آن به دانش دیگری که ارتباط خاصی با تأسیس یک مؤسسه آموزشی دارد نیز توجه کرد و در آن مهارت لازم و کافی به دست آورد. اگر ثابت شود که صفات کارآفرینی به طور ذاتی در فرد وجود داشته یا در دوران کودکی پرورش مییابند، دلیلی برای عدم تلاش جوانان و افراد بزرگسال برای پرورش این گونه صفات در خود نیست. باید توجه داشت که شخصیت انسان انعطاف پذیر بوده و میتواند با آموزش و تلاش و حصول تجربه، ارزشها و مهارتهای جدیدی را در خود به وجود آورد با توجه به اینکه خلاقیت، استقلال، خوداتکایی، عزت نفس، قدرت تصمیم گیری و پشتکار از عوامل مهم و تأثیرگذار برای کارآفرینی هستند و از آنجایی که این عوامل قابل آموزش میباشند، بنابراین نقش بسیار مهم آموزش عالی کشاورزی، آموزش ویژگیها و خصوصیات ذکر شده و افزایش تمایلات و جهت گیری کارآفرینی و در واقع توانمندسازی کارآفرینانه دانشجویان، بسیار مهم و اساسی است.

بشنمادها

با توجه به مطالب ذکر شده، پیشنهادهای ذیل جهت استفاده بهتر و بیشتر از موقعیتهای کارآفرینی در بین دانش آموختگان رشتههای کشاورزی ارائه میگردد:

* از سوی دولت، نظام تشویق و پاداش مناسب و همچنین سرمایه گذاری کافی در راستای گسترش و اشاعه فرهنگ کار آفرینی در بین دانش آموختگان رشتههای کشاورزی در نظر گرفته شود.در رابطه با تصمیم گیری در زمینههای کار آفرینی، معمولاً روشهای سنتی بااصل کار آفرینی در تضاد بوده، به همین دلیل توصیه می شود از شیوههای مناسب برای رفع این مشکل استفاده شود.توصیه می شود محتوای آموزش در مراکز آموزش عالی کشاورزی متناسب با نیاز بازار کار و جامعه تدوین شود.تدوین و اجرای دورهها و کار گاههای آموزشی جهت آشنا کردن دانشجویان رشتههای کشاورزی با مفاهیم و اصول کار آفرینی.توسعه و تقویت ویژگیهای کار آفرینی مثل نوآوری و خلاقیت، رسک پذیری، استقلال طلبی، و غیره از طریق برنامهها و دورههای آموزشی توصیه می شود.زمینههای مساعد برای همکاری وزارت جهاد کشاورزی و سازمان امور اراضی بادانشگاه جهت جذب و تخصیص امکانات زمین و تسهیلات اعتباری تخصیصی برای اشتغال دانش آموختگان بیکار دانشگاه ها ایجاد شود.

منابع:

- ۱- بختیاری، صادق (۱۳۸۸). تحلیلی از وضعیت اشتغال و بیکاری فارغ التحصیلان نظام آموزش عالی. قابل دسترسی در: http://www.jobportal.ir/SI/Defult.aspx?ID=9_3_814_1370
- ۲- برومند نسب، مسمعود (۱۳۸۲) بررسی رابطه ساده و چندگانه وضعیت اجتماعی اقتصادی، انگیزه پیشرفت، خلاقیت، مخاطره جویی، جایگاه مهارت و عزت نفس با کار آفرینی در دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهوار. پایان نامه جهت اخذ درجه دکترای رشته روانشناسی، دانشگاه شهید چمران، اهواز قابل دسترسی در:

http://www.modirian.ir/modules/article/view.article.php/150/c5

۳- جمشیدی، محمدرضا (۱۳۸۶). دانش آموختگان بیکار یا بیکاران دانش آموخته. هفته نامه دنیای سبز، قابل دسترس در

http://doniayesabz.anzaliblog.com/8061/index.html

- ۴- زمانی، غلامحسین (۱۳۸۰). برآورد نیروی متخصص مورد نیاز و آسیب شناسی اشتغال دانش آموختگان بخش کشاورزی کشور، تهران: مؤسسه پژوهش و برنامه ریزی آموزش عالی.
- ۵- زمانی، محسن (۱۳۸۳). بررسی کار آفرینی درون سازمانی در سازمان جهاد کشاورزی استان خوزستان، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین، اهواز
- 9- سالازار، ملیتو، اس، اکوای و دیاز. پی.اچ. مقدمهای بر کار آفرینی: ترجمه: سیامک نطاق (۱۳۸۰). سازمان ملی بهره وری ایران، تهران: انتشارات کوهسار.
 - ۷- سعیدی کیا، مهدی (۱۳۸۸). اصول و مبانی کار آفرینی. تهران: انتشارات کیا. چاچ چهاردهم
- ۸- کوراتکو، دانلد اف.هاجتس، ریچارد ام. نگرشی معاصر بر کارآفرینی. ترجمه: ابراهیم عامل محرابی (۱۳۸۳). جلد اول تهران: انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.
 - ۹- شاه حسینی، علی (۱۳۸۸) جلد اول. کار آفرینی. تهران: آییژچاپ دوم
 - ۱۰ کوک، جیمز آر. پیش به سوی کار آفرینی: ترجمه: میترا تیموری (۱۳۸۲) اصفهان: نشر آموزه
- ۱۱- مقیمی، محمد (۱۳۸۳). کار آفرینی در نهادهای جامعه مدنی: پژوهشی در سازمانهای غیردولتی (NGOS) ایران، تهران: انتشارات دانشگاه تهران ۱۲- موتمنی، علیرضا و ابراهیم جعفری (۱۳۸۸). «کار آفرینی با توسعه تعاونیهای اشتغال زای دانشجویی» قابل دسترسی در
- http://www.farheekhtegan.ir/content/view/6048/33
 - ۱۳ نظری کتولی، علی (۱۳۸۷). «چالشهای اشتغال فارغ التحصیلان دانشگاهها» قابل دسترسی در: http://www.jobportal.ir/SI/Default.aspx?ID=9 3 814 1 1828
 - 15.Alston, A, J & others (2003). The future Role of Instructional Technology in Agricultural Education in North Carolina and Virginia. On line journal of agricultural education, Vol , 44, NO,2
 - 16.Bygrave, W, (1994). The portable MBA in entrepreneurship. N.Y: john wiley & sons Inc.
 - 17. Drucker, p.(1985). Innovation and entrepreneurship. New York: Harrper Collins publisher.
 - 18. Harvay, L.(1999). New Realities: The Relationship between Higher Education and Employment presentation at European Association of Institutional Research. Sweden.
 - 19. Histrich, R.D (1990)./Entrepreneurship/Intrapreneurship. American psychologist. Vol. 45, No,2.
 - 20. Palmer, M.(1987). The application of psychological testing to entrepreneurial potential. In C. Baumback & J. Mancuso(eds), Entrepreneurial potential. In C. Baumback & J. Mancuso(eds), Entrepreneurship and venture management, NJ: prentice _ Hall Inc.
 - 22. Shariatzade, M.(2002). Employment problems in agricultural section. Agricultural & Natural Resources Engineering Disciplinary. Vol. 4, No,12
 - 23. Shortell, S.M. et al. (1996). Remaking Health cave in America: Building Organized delivery system. San Francisco: Jossey Bass.
 - 24. steinar A.S. (2001). Intrapreneurship in Norwegian industrial firm. Department of Industrial Economics and Technology Management NTNU.
 - 25. Tabraee , M(1993). Assessment of employment status of agricultural graduate of ferdosi university. Master thesis of college of agriculture , university of Tehran.